

நானாஜீவவாதக்கட்டவிளச் செய்யுள்.

இஃது

ஸ்ரீசங்காகங்காசானசேகரன்

சிவாநந்தன் பாடியது.

.....

தஞ்சை

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ் அவர்களால்

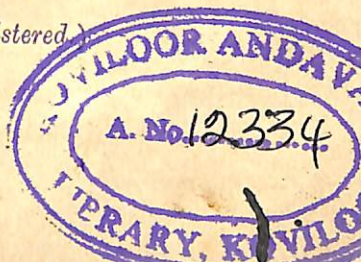
தமது

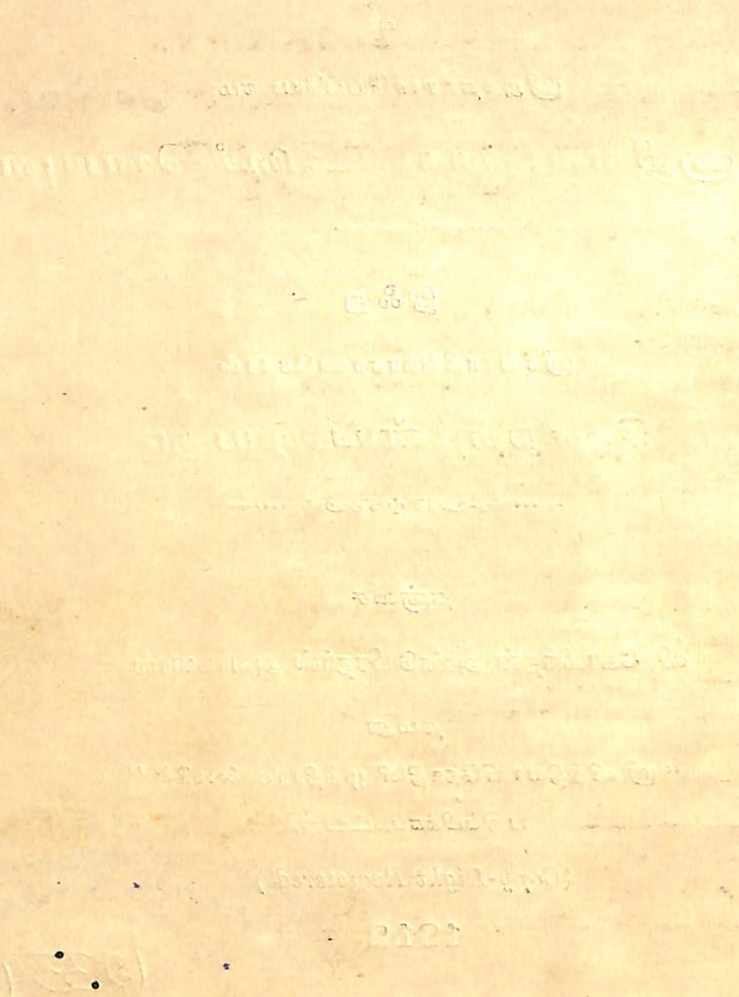
“ஸ்ரீ வித்தியாவிநோதின் முத்திராசாலையில்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Copy-Right Registered.)

1912.

நானூலீவவாதக்கட்டவளச் செய்யுள்.

காப்பு மங்களம்.

உலகம்யாவினுமுள்ளும்புறம்புமா
யிலகுசோதியெதுவெதியாவர்க்கு
மலகிலானந்தமாவதவ்வாத்தும
நலமிருந்தெய்வ நற்பதநாவோம். (1)

நீர்கொள்செஞ்சடைநின்மலனீன்றருள்
ஏர்கொள்வித்தகயானையேத்துவாம்
பேர்கொள்சேடாத்திரிசிவன்பேசிய
சீர்கொள்கட்டளையைச்செய்யுள்செய்யவே. (2)

தருவீனீழறமக்கிடமாக்கொளு
மருமைசேர்துறவாளருக்கன்றியிப்
பெருமைசால்பொருட்பேசிடவிலையென்
றருளல்போல்வடம்வாழ்வரெம்மாள்வரே. (3)

பண்ணின் றும்பரம்பொருளாயநீ
மண்டுவன்மயலான்மனம்வாடலென்
விண்டுநற்சுகமேவுவீபற்செனும்
விண்டுநற்பதமேவநநெஞ்சமே. (4)

துய்யநல்லறிவாளர்சுரர்தொழு
தையஞானமருளுகவென்னவங்
கையிலாமலகம்மெனக்காட்டிய
செய்யன்வேதன்றிருப்பதஞ்சிந்திப்பாம். (5)

இட்டம்யாவுமிகந்துபசாந்தத்தைக்
கிட்டயாவருங்கேட்குமிராமற்குத்
துட்டமாயைதொலைந்திடச்சொன்னவ
சிட்டனாண்மலர்ச்சேசவடிசென்னியே.

(6)

முத்தியென்னுமுமுமதிநன் முக
நித்திலநகைநேரிழைநேர்படத்
தத்தில்சாலிதனயனென்மாமுனிச்
சத்திபாதந்தலைக்கணியாக்குவாம்.

(7)

உரமடைந்துள்ளிருளொழிந்தோதுமுச்
சுரமொழிந்துசுகமெய்தத் தூய்மையார்
நரர்களயாவர்க்குநன்கருள்நம்பரா
சுரனற்றாண்மலர்சந்ததஞ்சாருவாம்.

(8)

நாதனம்பவமாகுநல்கூர்விறப்
போதவானந்தப்பூரிசெய்புண்ணியன்
வேதநான்கும்விரித்தவன்வேதவி
யாதன்பாதங்கள்யாமகத்துன்னுவாம்.

(9)

அகமதென்னுமதுபவமங்கைசேர்
தருநல்லாமலகம்மெனத்தந்திடு
சுகமலந்தவிர்சத்துவன்வித்தகன்
சுகன்மலர்ப்பதந்தோந்தபச்சிந்திப்பாம்.

(10)

வேதநான்குரைமெய்மைவிளங்கிட
மாதர்மாண்கேமானிகமார்தக்குக்
காதலோடுநற்காரிகைதாண்டுகளட
பாதன்பாதங்கள்பந்தறப்பாடுவாம்.

(11)

பந்தமாகும்பவக்கடனீந்திராம்

அந்தமாதியுமில்லாவகண்டவா

னந்தவீடுறநல்கிடுஞானகோ

விந்தயோகிவிரைமலர்ப்பாதமே.

(12)

திங்கள்சூடியசெஞ்சடைத்தேவனே

இங்கெழுந்தனனின்பெமக்கீயவே

சங்கராப்பெயர்சார்த்தியத்தேசிகப்

புங்கவன்றிருப்பொன்னடிபோற்றுவாம்.

(13)

அதுவிதுவெனுமல்லலொழித்துவா

விதுவமானவிளக்கிரம்புந்தியைக்

கதுமெனக்கதிகாட்டுங்கருணைசேர்

பதுமபாதன்பதுமநற்பாதமே.

(14)

நாமரூபங்களாகுமிஞ்ஞாலந்தான்

ஏமமின்றியிலங்கிழையில்லைப்போல்

நீமமார்பரீத்திலையென்னுமத்

தாமலகன்சரண்டலைக்கொள்ளுவாம்.

(15)

ஒடதிமண்ணுதித்தொடுங்காறுபோல்

ஈடதில்பொருணின்றந்தயாவையும்

நீடவந்திலயித்திடும்நீயதென்

ரோடகன்கழறோத்திரஞ்செய்குவாம்.

(16)

ஆர்த்திகள்கெடுத்தானந்தம்யாவரும்

பூர்த்தியாகப்புசித்திடப்பூமிசை

தீர்த்தர்போற்றத்திருவுருக்கொண்டவவ்

வார்த்திகன்மலர்ப்பாதநம்மத்தகம்.

(17)

நானூசீவவாதக்கட்டளைச்செய்யுள்.

உலகெலாம்புகழுத்தமாமிந்த
இலகுசங்கரன் றன்வழியேவந்த
அலகின்மேன்மையடியவர்யாவரப்
புலவர்பாதமலர்களைப்போற்றுவாம்.

(18)

கணபதியாய்க்கந்தனாய்க்கைலாயபதியாகிக்கொளரியாகி
மணநிறைதாமரையில்வளர்மறையவனாய்மாலாகிமற்றுமுள்ள
கணங்களாய்க்காண்பவனாய்க்காட்சியாய்க்காண்பொருளாய்க்கருதுமெல்லாக்
குணங்களாய்க் குணங்கடந்தகுருவான சுந்தரனைக்குறித்துவாழ்வாம். (19)
வருணனைப்போற்றவத்தினன்மறைப்பொருளை யுணர்கதவமடிவிலாத
பொருணனைகவெனப் பலகாற்புகன்றென்னை வருத்தாமற்புகுந்தபோதே
கருணையினற்கோசமெந்துங் கடந்தகரிநீபிரமம் கவலெலென்றுத்
தெருணிரம்பவெனக் குரைத்த தேசிகோத்தம சிவத்தைச்சிந்தைசெய்வாம்.
அவையடக்கம்.

சீதமோங்கு சேடாத்திரிசிவன்றருதிகழுநானூசீவ
வாதமாகுமிநூல்வசனந்தனைவழங்குககவியாலென்
றோதமேலவருரைத்தன னியன்றவாவுணர்விலேனுயர்ந்தோர்கள்
கோதெலாமொரீ இக்குணமதாய்க்கொள்ளுவர்கூறலென்னியல்பாமே. (21)

* வரநிரோட்டகமாலேமாற்றேகபாதம் முதல்வளமிக்கபுரையில்
பாக்களேபுகன்றிபெலவர்கள்புவிமிசைபலர்வாழத்
தரமதொன்றிலேனலமில்புனாக்கொடுசாற்றுதலிப்பாவைத்
தரையில்வாழ்குநரனைவர்க்கும் பெருநகைதந்திடற் பொருட்டேயாம். (22)

* ஈண்டு, பிரம்மகுத்திரம் சாரீகபாடியம், பஞ்சபாதிகை, விதரணம்
தத்வதிபனம், பாமதி, கற்பதரு, பரிமளம், சித்தி, பிரமானந்தியம், பிரம
வித்யாபரணம் முதல பல பிரௌட கிரந்தங்களிருக்க யான் இந்நூலைச்

நாளுசீவவாதக்கட்டளைச்செய்யுள், கோவிலூர்

(ரு)

நூல்.

ஆரணம்புகன் றுசாதனநான்குமடைந்தசங்கரமுனிபுருளோலயம்
சீரணியாகத்தரித்திடுசேடாத்திரிசிவனாற்பதமிறைஞ்சிப்
பூரணகருணாவாரி திராயேன்புன்மையாம்பவக்கடல்புக்கு
மாரணமாகாவணமருளென் றுமலங்கிடமா தவனுரைப்பான்.

(23)

சங்கரசுத்தப்பிரமமாஞ்சருவசாக்கியினிடத்திலந்தழலிற்
றங்கு றுவெம்மைமானவேறிலதாஞ்சத்தியொன் றுண்டந்தச்சத்தி
துங்கவதீதப் பிரமத்திலடங்கியிருக்குங்காற்சொல்சுத்தப்பிரம
மிங்கிதுவிசிரிம்பித் தந்தச்சுத்தப்பிரமத்தைவியாபிக்குமேல்வை.

(24)

பரைவியாபகத்துள்ளிருந்ததினாலே பரப்பிரமமாகுமப்பிரம
முரையிலக்கணஞ் சூனியமதாமிந்தச் சத்திககவ்வுயர் பிரமத்திருமுன்
கரையிலின்பரிவைதனக்குத்தன்கணவன் சந்நிதிதனி லுதித்தெனவி
கிருதமாகாத சத்துவ மிரஜசு தமமெனக்கிளைத்தமுக்குணமே

(25)

இந்தச்சுத்தசத்துவத்தினுக்கெய்திடுபேரா
னந்தச்சத்தியா மிரசசிற்கெய்திடுநாமஞ்
சந்தச்சித்துருச்சத்தியாந் தமந்தனக்குப்பேர்
முந்தச்சத்தெனுஞ்சத்தியமொழிந்திடிற்றானே.

(26)

செய்தலென அவையடக்கங் கூறுது இவ்வாறு செய்யுள் சம்பந்தமாய்க்
கூறிய தென்னையோவெனின், இந்நூல் சேடாத்திரி சிவனாரன் முன்
னமே வாக்கியரூபமாய்ச் செய்யப்பட்டிருந்ததாகலானும் பொருட் குரிய
ரவரேயாகலானும் அதுபற்றி, யாவையடக்கங்கூற லொல்லாதாகலானும்
செய்யுள் யாத்ததொரு செய்கையே யெமதாகலானு மென்க.

௬

நானூசீவவாதக்கட்டளைச்செய்யுள்.

என்றே

இந்தக்காரணமா மானந்தரூபவிறைவியுடன் பரப்பிரமமிசைந்துசர்வா
 னந்தமாசமுத்தியடைகாலையிந்தநாமம்போய்ப்பின்பரமானந்தநாமம்
 வந்ததிவன்சித்துருவச்சத்தியோடு மரு விசர்வப்பிரகாசமாங்களுவை [றான்.
 உந்தவடைகாலையிந்தநாமந்தானுமொழிந்துதேதேசோமயனென்றொரு பேருந்
 இவன்சத்துரூப சத்தியுடனியைந்திங் கியம்புசர்வ வியாபகமானவையெய்து
 மவதரத்திலப்பெயர்போ யகண்டபூர்ணவதிதான்ம் வந்ததிந்தவகண்டபூர்ண
 சிவசச்சிதானந்தப்பிரமந்தன்னிற்சிப்பியதிற்றேன் றுமிரசிதமேமானப்[டும்.
 * பவமாயிற்றொருசத்தியதுதான் மூலப்பகுதியென விகிர்தகுணமுன்றேன
 இதன்சாத்துவிகுணத்தை மாயையென்று மெலாமறியுமுபாகியென்று
 மீச்சுரன்நன்
 நிதன்காசணத்தனுவாமென்றுஞ் செப்புந்தெரித்தவிந்தமாயைதனிற் றெளி
 வினீரிற்
 பதிபிம்பமெனப்பிரமமழுகதாகப்பதிபலிக்குமிசைச்சுருவக்கியவீசன்னென்
 மதியுடையர்பகர்வரிந்த மாயைதன்னின் வழுத்தியவம்முக்குணமும்வயங்கு
 மாதோ. (29)

சாத்திகத்திற் சாத்தீகம் தலையெடுக்குந் தருணமதிற்பதிபலித்தவீசன்றாலங்
 காத்தலினாலரியென்றுகழறற்பாலன்கழறியவச்சத்துவத்திரசோகுணந்தான்
 மூத்தபோததிற் பதிபிம்பித்தவீசன்முளரிவருபிரமமுன்சொன்னூலம்
 பூத்ததாற் றமசெழும்போதகிலே தோன்றும் புண்ணியவானுருத்திரனாஞ்
 சங்காரத்தால். (30)

இப்படிமூலப்பகுதியின் சாத்துவிகுணத்தினியல்பையெல்லாஞ்
 செப்பினமாலினியிராசத குணந்தா னனைகமாய்த்திரிந்கவித்ததை
 யொப்பிரியுஞ் சீவகாசண மெய்யென்றுரைக்கலுறு மொண்மையோடு
 செப்பமார்மனத்தவநீகேட்டியிவ் வவித்தைகளிற்றெளிவினீரில். (31)

* கிருட்டியோன்முககாலமே பவமாவது.

பதிபிம்பமெனப்பிரமசைதனியம்பதிபலிக்கும்பதிபிம்பங்கள்
மதியற்பெனச்சீவசிதாபாசர்பிராஞ்ஞரெனவழுத்தற்பால
விதியிந்தவவித்தைகடம்மிடந்தனிலுமுக்குணமுமேவுமுன்றுண்
முதலெழும்பிலதிற்பதி பிம்பித்தசிதாபாசனுயர்முத்தனாவன். (32)

பகிராசத மெனுமிவ்வவித்தையின் ராசதமெழுங்காற் பதிபலித்தோன்
மிகுமகக்குரோதபரனாய்க்கருமரிட்டனும்மேன்மூன்றாக
வகுகுணமேலாம்பொழுது பதிபலித்தோன் சோம்புறக்கமயக்கஞ்சாருஞ்
சகமூலப்பகுதியிராசதகுணகற்பனையின்னே சாற்றிமேனமே. (33)

இனிமூலப்பகுதியின் ருமதகுணத்திற் கிரண்டுசத்தியியம்பிலுண்டா
நனமூடல்வரிதலென வாவுரணஞானியொடுமீசனன்றி
துனிமேவுமேனைச் சீவருக்கெலாமுடன் மூன்றுசொலுமாபாசன்
றன்மேவுசாக்கியபகுப்பியவ்வாட்டாமேமறைக்குஞ்சாற்றிற்றானே. (34)

இதனான்மறைபடுசீவன்னிருபானிருநான் கொன்றையுமொன்றாக
துதமாநானெனவபிமானிப்பனாவபிமானஞ்செறியகங்கார
மதமாயாப்பெனச்சமுசாரப்பந்தமாகும்மெனவழுத்திடுவார்கள்
சிதமாமாகமதுடையான்விழிபடத்தீருமிதுவிதுதீர்ந்தேபின். (35)

இருபாடுநெடுவமாகுந் தத்துவத்தின்பேதந்தெரிஞதல்வீடா
மொருவாறுரைதரலாமேனாமுடறன் னுருவாஞ்சுத்தியதன்செய்கை
தருவாமுரையினிவரிவாஞ்சுத்தியிற்சத்ததன்மாத்நிரைவடிவான
பெருவானமுமதிற்பரிசுதன்மாத்நிரைப் பெயர்வாதமுமபிறந்தனமாதோ. (36)

வாயுவினிடத்திருந்துவடிவதன்மாத்நிரையான
தேயுவுமதினின் னும்மேதிகமுயிரசதன்மாத்நிரைத்
தோயமுமதினின் னெல்லேச் சுகந்தமாத்நிரையாமண்ணு
மாயினதிரிகுணத்தேதாடவைகளினாயின்சார்பால். (37)

இப்பஞ்சபூதங்கடாமபஞ்சீகிருதபூதமியறன்மாத்திரை
செப்பமுறுகுக்குமமேதிரிகுணபூதப்பேர்சேர்ந்திடுமிவற்றிற்
றுப்பருந் துருக்கதனுக்களுந் தூலபூதங்கடோன்றாநிற்கும்
தப்பறுமைம்பூதசத்துவகுணத்தின்சமட்டியகக்காணத்தானே (38)

இந்தவகக்காணத்திற் காயவஞ்சமியைந்ததற் கடையாளமிதுவும்விண்போ
லந்தமில்லாச்சத்தங்களனைத்தினுக்குமவகாசந்தந்துதரித்தலினாலையா [ற்சம்
மிந்தவிதந்தரிக்கின்றவிருத்திக்குப்பேரியம்பிடுவருள்ளமெனவிதுபோற் கா
பந்தமதற்கறிகுறிதானிதுவுமந்தப்பவனம்போற்சலித்தலாம்பகருங்காலே. ()

இந்தமாதிரியிலையும் விருத்திக்குத்தானியம்புபெயர்மனமாகுமெழுநாவஞ்சம்
வந்ததற்கடையாளமிதுவும்வன்னிமானவிதுவின்னதெனவயக்கலையாம்
புந்தியெனப்பகர்வரிவ்விருத்திக்குப்பேர்புனலஞ்சம் பொருந்தியதற்கடையா
ளந்தான்
பந்தமுறவிதுவுமப்பு மானத்தானேபகர்விடயங்களிலிழுக்கும் பான்மையே
யாம். (40)

வழுத்திந்தவிருத்திக்குச்சித்தமென்னவரும்பெயர் மண்ணஞ்சமதற்கடையா
ளந்தா, னழுத்தமாயிதுவுமண்போ னின்றநானென்றபிமானஞ்செய்தலினு
லாகுமிந்தக், கொழுத்தவபிமானஞ் செய்விருத்திக்குத்தான் குலவுபெயரகங்
காரமாகுமின்னு, முழுத்தபஞ்சபூத வெண்குணவியட்டிமொழிந்தசுரோத்
திர முதலிந்திரியமாமால். (41)

சோத்திரமாகாயவஞ்சமாதலாலேகுழ் விண்ணின்குணத்தொனியேதான்
வோருங், காத்திரமார்ந்தேயிருக்குந் தொக்குங்காற்றின்கலையாகு மதனாற்
காற்குணமாமுறு, மாத்திரமேயறியுங்கண்வன்னியஞ்சமாதலினாலதின்னகுண
மாம் வடிவமோரு, நாத்திரவமாமப்பினஞ்சமாகுநலத்தினு லுணருமந்தச்
சுவையதொன்றே. (42)

நாஞ்சீவவாதக்கட்டளைச்செய்யுள்.

௧

ஆக்கமார்கிராணம்பூவஞ்சமாகு மாதலினுலதன்குணமாங் கந்தமோரு, நீக்க
மாயிருத்தலினுலிந்தவைந்தும் நேராதுவொன்றுபிறி தின்குணத்தை, நோக்
குறாதக்கரணமதனிலைந்து நுண்பூதமாத்திரையுமொன்றாகக்கூடி, ஆக்கமா
யிருத்தலினுலறியுமைந்திந்திரியங்கடம்மாலும்விடயமைந்தை. (43)

கரையுறுசத்துவகுணத்தில் வந்தவந்தக் கரணமைந்துஞானவீர்தியங்களைந்து
ம்,புரையறுமக்குணத்தினஞ்சமாதலாலே புகன்ஞான சாதனமாய்பூதமைந்தி,
னிரசதத்தின்சமட்டிபஞ்சவாயுவாகு மிதில்வியானனிட வஞ்சமாதலான்மா,
திரமென்ன மெய்யெங்குமேவு மேலுஞ் செப்புலமாற் பிராணதிச் செய்கை
தானே. (44)

பிராணன்றான் காலஞ்சமாதலாலே பெருங்காற்றேபோலவியத்திருந்து,
கிராணம் வரையலையுமபானன்றான்வன்னிக் கிளையதறற் சாடராக்கினியே
யாகப், பராவுகுதம்பற்றியுட்டனித்துண் டன்ன பாளுதிகளைப் பாகம்பணி
யழிக்கும், விராவுசமானன்புனற்கூருதலாலே மெய்ந்நவொநாபித்தானத்தை
[மேவி. (45)

உண்டவன்னபாளுதிகளை யப்பைப்போ லுளநாடியனைத்திலுமேயுறவிழுக்
குங், கண்டமதைப்பற்றிநின்றுதானவாயுக் கடினமாக்கடையு மணின்கலையா
மாற்றால், விண்டவிவ்வைந்துவாயுக்களன்றி வேறேயுமைந்துவாயுக்கடாமு,
முண்டெனவே சிலர் பகர்விரிந்தவைந்து முயர் பிராணன்றொழிலாமுணரிந்
ருனே. (46)

வழுத்தந்தவாயுக்கடம்மைக்கூறின் வார்திபண்ணுவிப்போன்ற னாகனாகும்,
விழித்திமைக்கப்பண் ணுவோன் கூர்மனாகும்விரைந்தும்மற்கிரிகரனே விளை
விப்போனாந், தழுதழுத்துக்கொட்டாவிசெய்வோன் நேவ தத்தனாந் தனஞ்
சயனாந் தனுவைத்தானே, பழுத்தபழம்போல் வீங்கப்பணிப்போனிங்ஙன்
பகர்ந்தவிவ்வைந்துமே பிராணன்றானே. (47)

விண்முதலாம்பஞ்சபூதங்கடம்மின் விளங்குமிரசதக்கூற்றின் வியட்டியாகு
ம், பண்பொருவுவாக்காதியிந்தியங்கள் பகருமிந்தக் கருமவிந்தியங்களைந்துள்,
விண்ணிடமாய்வசனிக்கும்வாக்குவாயு விடமாகப்பாணிமன்னிதேலேற்றல்,
பண்ணுமனவிடமாகப் பாதஞ்செல்லும் பாயுவப்பினிடமாக விசர்க்கம்பண்
ணும். (48)

மண்ணிடமாய்க்கொண்டுபத்தஞ் சுகத்தைப் பண்ணும் வகுத்த விவ்வைந்து
மேவேறுவேறு, யுண்மையாலொன்றன்வினையொன்றுஞற்று துரைத்தவி
யானன் முதலாமுலவையைந்து, மண்மையாயிருத்தலிற் கன்மேந்தியங்க
ளைந்தன் வழியாலுமைந்துதொழிலுமாற்றும், பண்ணுதொழிற் சாதனமா
மிந்தப்பத்தும் பகாரிராசதக்கூறும்பண்பினுலே. (49)

அகக்கரணமைந்துளுளேந்தியங்க ளைந்துவாயுக்களைந்து தொழில்களாற்றுந்,
தகக்கரண மைந்துமிந்தவிருபதான தத்துவமுந் சூக்குமநற்றனுவதாகும்,
சகக்கரணமாயினிற் பதிபலித்தோன் சாற்றிந்தச் சூக்கதனுத்தனையவித்
தை, தகக்கரணமாய்வந்த சீவர்க்கெல்லாந் தனித்தனியே யொவ்வொன்றுந்
[தந்தானன்றே. (50)

இன்னணஞ்சூக்கமெய் யியலியம்பினும்

அன்னமயம்மெனுந் தூலத்தாக்கமும்

பன்னுவங்கெடப் பார்த்ததத்துவப்

பின்னலைப்பிரித்தலே பீடதாகுமால்

(51)

எஞ்சியதாமதவஞ்சப்பூதமைந்தை யிவ்விரண்டாய்ப்பகுத்துமுதற்பாதி யான
வஞ்சினையுந்நான்காயாக்கிநாலு மந்தந்தப்பாதிவிட்டயலாநாலாய்
விஞ்சபூதங்கடமினரைகளோடும் வேறரைக்காலரைக்காலாய்விரவறானே
பஞ்சிகரணம் மெனவே பகரலாகும் பகரிவற்றிற்குணங்கணிற்கும் பண்பு
சொல்வாம். (52)

நானூசீவவாதக்கட்டளைச்செய்யுள்.

கக

விளம்புபஞ்சிகரணஞ்செய்தூலபூத விணிற்பரிச ரூபரச கந்தமான
வளமில்லுணநாண் குமதில் வியாப்பியமான மாலையினுற் காணுமன்மறைந்து
நிற்க, வுளதனதுகுணமானவொலியும் வாயு வுள்ளுருவவிரசகந்த குணமோர்
மூன்றுங், குளமதனிநீரென்ன வியாப்பியமாகுங் குணமதனாற் காணுமன்
மறைந்துநிற்க. (53)

காரணமாங்குணமானவொலியும் பின்னர்க் காரியமாந் தன்குணமாய் பரிச
மும்மங், காரகனாமதிலிரசங்கந்தமாய் களகுணமும் வியாப்பியமாற் காணு
தாகக், காரணமாங்குணமான சத்தமுறுங் கவின்றனது குணமான வடிவ
மும்பின், வாரியதின்மணம் வியாப்பியமதான மாலையினுற் காணுமன்மறை
ந்து நிற்க. (54)

மூலகுணமானவொலி பரிசரூப முந்தனதுகுணமான சுவையுமண்ணில்
வாலொலிநற்பரிச வருவிரசகந்த மாங்குணமும் வயங்கிடுமச்சுக்கபூதப், பாலி
ருந்து சூக்கதனுப்பவித்தவாபோற் பஞ்சிகிருதப்பூத மவற்றினின்றும்
தோலுதிரமாஞ் சஞ்சனையுத்தி தோய்மச்சையெனவாறு தத்துவம்மாய். (1)
சராயுசமண்டசுஞ் சுவேத சம்முற்பீசம் மானசதூர்பிறப்பாய்
விராலிகலோகம்மோடு பரலோகப்புத்தி யிருவகையுமீயும்
பராவுமானிடத்தனுவுததமச்சாதி பரலோகப்புத்திபாழாய்த்
தராதலமாமிகலோகப் புத்திமாத்திரமடையுந்தன்மை வாய்ந்த

(56)

விலங்குடனே பறவைமுதலானவை மத்திமச்சாதி விளம்பிரண்டு
தலங்கிளர்புத்தியையுமறந்திருக்கின்ற தாவரங்கடாழ்ந்தசாதி
இலங்கிந்தப்படி பதிவிதத்துவமாம் பூவுலக மிடைக்கண்டென்ன
சலங்கனல்கால் காயமெனுந் தத்துவங்களான நிரைநிரையாய்நிற்கும். (57)

பிதிருலகமொடு தெய்வவுலகியக்கர் பிறங்குகந்தருவருலகோங்கித்தர்
பதியிவைகடமிலு முடுவடிவாய்த் தோன்றும் பான்மதியே முதலானபிதிர்
பானு, முதலவாந்தேவர்கள்சித்தர் மொழிந்தவுத்தமச்சாதி காமதேனு, மதவயி
ராவத மன்னங்கருடன் மத்திமச்சாதி யதமங்கற்பகமேயாதி. .

(58)

எனமுன்று வகையான சாதியாகியிருக்கின்ற தூலதனு வெழுந்ததிந்தத் தனுவன்னமயகோசஞ் சூக்கதேகந் தானுமொரு முக்கோசமாகுஞ்சாற்றிற், கனமானபிராணன் கன்மேந்திரியங்கள் கலந்திருத்தல்பிராணமய கோசமாகும், மனஞான விந்தியங்கள் மருவறானே மனோமயங்கோசமாம் வழத்துங் காலே. (59)

புத்திஞானேந்தியங்கள் புல்லறானேபுகரில் விஞ்ஞானம்மயமாங்கோசங்கார, ணத்தனுவானந்த மயகோசமாகு நவின்றனமா லிவ்வாறு பஞ்சகோசம், தத்துவமாறாயிருக்குந் தூலமெய்யிற் றசமிரட்டித்தத்துவநுண் மெய்தானிற்ற, வெத்திறனாலெனில் விரிவாயியம்புகின்றோம் எகாக்கிரமணத்தனாயிதனைக் கேட்பாய். (60)

வாக்குச்சிங்குவையிரண்டும் வாயின்மேவும் வாழுமுதானன்மனமுங் கண்டந் தன்னில், போக்குவரவுடைய பிராணக்கால் புந்தி பொருந்து மிதயஞ் சமானக்கால் சித்தந், தேக்குநாபித்தானந் தனிலபானன் பாயுருவுந் திரமான குதத்தைச்சேருந், தோக்குமகங்காரமுடன் வியானவாயுந் தூலமெலாங்கலந்திருக்குஞ் சொல்லிற்றானே. (61)

உச்சிதனிலேயுளமுங் கருவிழியினுநிய தனி லொளிருங் கண்ணு மெச்சசெவியதிற் சுரோத்திரநாசியதிற் கிராணமேவுமப்பா இச்சைவளருபத்தம் பாதம்பாணிக்கிடங்குய்யமியங்குகால்கை இச்சடமாந் தூலதனுத் தத்துவங்களாறுமிதிவிருப்பவான. (62)

சூக்கதனுத்தத்துவங்களிருபானுஞ் சூழ்வின்னேமுதலெம்புதத் தாக்கியகாரியமானவகையினுற் காரியமாமாகமென்பர் சாக்கிரத்திற்சீவன் காரணவாகத்தோடு மிந்தததவத்தோடும் வீக்கமுறவிருக்குங்கால் விசுவனென்றும் விவகாரச்சீவனென்றும். (63)

சொல்லுறுமாற்சொப்பனத்திற் தூலதனுத் தனைவிட்டுச் சூக்கதேகத்
தலமதனி லகக்கரணத்துடன் கூங்கந்தருணந் தைசசனாமென்று
நலபிராதிபாசிகச் சீவன்கனவு கற்பிதனென நவிலலாங்கே
வலசுழுத்தி தனிற்றால சூக்கம்விட்டுக் காரணத்தை மருவும்வேலை (64)

பிராஞ்ஞனெனப் பாரமார்த்திகச் சீவனெனப்பகர்வர் பிரமந்தானும்
விராவுசாக்கிரங்கனவு சுழுத்திகளிற் கரியாகி விளங்கும் வேலை
பராவுபெயர் நிரலே சீவான்மா வந்தரவான்மா பரமவான்மா
நிராலம்பமாகி யவத்தாத்திரய சாக்கியாய் நிற்குநேரம். (65)

ஞானவான்மா வென்னக்கூடத்தரென நாமம்நவிலலாகு
மானவா சீவனுக்குமுத்தனுவு மவத்தையொரு மூன்றுஞ்சொன்ன
மேனமாலுரைப்ப தீச்சுரனுக்கு மெய்ம்மூன்று மவத்தைமூன்றும்,
தானதேதெளிற் றூலபூத மைந்துமதில் வருமுச் சாதியான. (66)

தூலசரீரச் சமட்டியுங்கூடி யீசுரற்குத் தூலமென்றும்
மேலபிதானம் விராட்டென்னவுமே விளம்பலுறு மேவியிஃதோ
டேலநன வெய்தீசன் வைச்சவானரென்று மிரண்டினுக்குஞ்
சாலவதிட்டான சைதனியமது பிரமனென்றுஞ் சாற்றலாகும். (67)

சூக்குமபூதங்களைந்துமதிற்றோன்று சூக்கதனுத்தொகுதி தொக்கு
சூக்கமெய் யீச்சுரர்க்காம் பொன்கர்ப்பனென்னவுமே சொல்லலாகு
நீக்கமிலாதிதைக் கூடிக் கனவதனினிலவீசன் சூத்திரான்மா
ஆக்குமிவ்வுருவகைக்கு மதிட்டான சைதனியமரியென்றோதும். (68)

இத்தூல சூக்குமமா மிருவகை வாதனையுடனே யியைந்தமாயை
அத்தேவன் காரணமெய் யவ்வியாகிருதமென வறையலாகும்
இத்தோடே யியைந்துறக்க மருவீசனியம்பலுறு மந்தர்யாமி
யொத்தவ்வ்வுருவகைக்கு மதிட்டான முருத்திரனென்றுரைப்பர்மேலோர்.

சீவன் நனவத்தை யொருமூன்றிலுந்தன் நேகமாய்ச்செப்புகின்ற
மூவொன்பாளுமந்தத் தத்துவங்களு- னெனன் முயங்கிநிற்கும்
பாவனைபோ லீசனுந்தன் னொகமொரு மூன்றாமுப் பத்திரண்டா
மேவுதத்துவங்களொடு மவத்தையொரு மூன்றிலுமே மேவி நிற்பான் (70)

ஆகையாற்சீவன் நனாகமாத்திரமணைந்தங்கவிர்வனீசன்
ஏகமாய்த் தனதாகமாஞ் சருவமெய்பவஞ்சத் தியைந்துநிற்பான்
ஆகுமீவ்விருவகைக்கும் கரியான பிரமமோவனைத்தாஞ்சீவர்
தேகமொடு பவஞ்சமெலா நிறைந்தப்பா லெல்லையற்றுத் திகழுமன்றே. ()

சீவனுக்குத் தூலதனு விவகாரக்கனமாய்ததிகழுமாறு
மேவுதுண்டனுவிரு பான்றத்துவமுஞ் சீவேச ரவித்தை வித்தை
கேவலநற் பிரமமெனத் தத்துவமுப்பா னென்றாங் கிளருஞ்சூக்கத்
தேவலுறு விவகாரக் கிருபானைந்தார் தூலமிரு மூன்றின்றே. (72)

புகன்றவிரு பானைந்தார் தத்துவங் ளினை- ச்சூக்கமிருபான்போக்கி
மிகுந்தவைந்துங் காரணமெய் விவகாரத்ததுவமா மெய்போற் றேன்றும்
தகுசீவவிவகாரந்தனக்க வித்தை வித்தை யிவைதள்ளிமூன்றா
நகுஞ்சாக்கி விவகாரந்தனக்குமே சாக்கியொன்றுநவிலுங்காலே. (73)

இத்தத்துவங் கடமின் சமட்டியே யீச்சுரர்க்காமெனினுமுன்னர்
வைத்திடுதூலஞ் சூக்கம்திற்பூதமைந்து முடன்மருவுமீசன்
வித்தையொடு பிரமமெனக் காரணக்குமூன்றீச வியவகார்க்கு
மெத்தீசன் பிரமமென விரண்டாகும் பிரமமொன் றவ்விவகாரக்கே. (74)

இந்திரிய விவகார்க்கிந்திரியமொன்று சட்கோசமாறு
மந்தரீந்திரியமெனுங் காரணமோரைந்துடனே வாயுவைந்து
முந்தவுரை சீவேசரவித்தைவித்தை பிரமமெனமுறையே யைந்து
மிந்தவிருபானிரண்டா மனோவியாச்சிய மதற்கு மியம்புவோமே. (75)

நானூலுக்கட்டளைச்செய்யுள்.

கரு

அகக் கண்ணமைந்தோடு சீவெச ரவித்தை வித்தை பிரமமைந்தாத்
தொகுத்த வீரன்தொகு மிப்படியே தத்துவத்தின் ரோற்றமோடு
வகுத்தனமா லதனிலையுமினியதன்ற னெடுக்கமதை வழுத்துவா நீ
செகுத்தமயலுடையோனாய் சிரத்தையொடுஞ் சிரவணத்தைச்செய்குவாயே

எந்தவாறெடுங்கு மெனினெலாச் சீவரிடத்தினிலு மிருப்பதான
வந்தமிலாத் தூலதனுவத்தினையு மவைகளுக்காதாரமாகு
மைந்துவிதமாந் தூலபூதங்களிடை யமைந்தவ்வுடவமாகு
மிந்தவைந்து தூலபூதங்களும் பஞ்சீகரண மிகந்துபின்னர்.

(77)

தன்மாத்திரைத் தாமதகுணபூதங்களாந் தருணஞ்சுத்த
பொன்கர்ப்பவவத்தையெனப்புகலலுறுஞ் சூக்கமெய்ப்புணர்ப்புநீங்கி
மன்சாத்து விகவிரசோகுணமாகவிலயமுதம் விளம்பிற்றானே
பன்சீவரிடந்தனில்வா முகங்காரங்கிராணமுதானன்னுபத்தம்.

(78)

இந்நான்கும் பதிவியிலுஞ்சித்தநாவியம்புசமானன்றன்பாயு
வந்நான்கு மப்பதிலும் புத்திசுக்கபானன்காலனலிலும்மேற்
சொன்னான்கு மநந்தொக்குப் பிராணன்கைவாயு விலுந்துலங்குமுள்ள
மின்னாங்கில் சோத்திரம் வியானன் வாக்கந்தரத்துமிலயமாமால்.

(79)

அப்போது முன்போலவனைத்து முக்குணப்பூதமாகுநொய்ய
இப்பூதங்களுமேதான் பதிவியப்பிற் கரைந்தப்பு மெழுநாத்தன்னில்
வெப்பாலேசுவறியு மவ்வனல்விளக்கேயெனக்காற்றில் விழிந்துங்காற்று
மப்பாலாவெளிதனிலும் வெளியதுவக்கேபத்துமடங்குமன்றே.

(80)

ஆவரணம் விக்கேபமெனு மிரண்டுமால் மரமதன் வித்துள்ளே
ஆவவடங்கிடல்போன் மூலப்பகுதி தமகுணமாத்திரமே யாகி
மேவுமொரு சிருட்டிக்கு வித்தாமாயை யவித்தை மீதிவைதாம்
ஒவுமூலப்பகுதிமெயனும் விந்துதத்துவமாமுண்மைதன்னில் .

(81)

அவ்விந்து தத்துவமுமாவெனுப்பேர்போய்க்கபிறையானவாபோ, லெவ்வமிற
ன் னதிட்டானப் பிரமசைதன்னியமா யிலங்குமில்வா, தவ்வளவுபொய்ய
மொரேமெய்ப்பொருளென் தறிந்ததுவே யியல்பாய் மெய்யாந், திவ்விய
தன்வடிவமெனத் தெளிந்தகிலகவலை கெட்டோன் சீவன்முத்தன். (82)

இன்னணந்தத்துவங்கடமினிலயமதையியம்பினுமிங்ஙன் றேன்றி
மின்னென்ன வடங்குந்தத்துவநாலொன்பது விளம்பிப்பூதமைந்து
மன்னமயகோசமாறைந்நான்கு சூக்கமெய்யவித்தை வித்தை
யென்னவிரண்டிதிற்றேன் றுசீவேச ரிரண்டிவைகட் கிறைதாடுன்தே.

பேசிந்தமுப்பாறாதிற் பூதமைந்து வித்தை பிரதிபிம்ப
வீசனெடு பிரமமென விவ்வெட்டும் பொதுவாக வெல்லாராலு
நேசமுற வதுபவிக்*லாகு மற்றைநாலேழு நீக்கமாகப்
பாசமுறவதுபவிக்கப்படுமெங்ஙனெனக்கேட்கிற்பகருவோமே. (84)

பதிவிதத்துவமொன்று பாழாகிலெவர்கட்கும் பதியோவில்லை
நிதிபுரையமழை யிறக்கினீரில்லை நெருப்பிறக்கிற் பாகமில்லை
கதிகரு நல்லுயிர்ப்பில்லைக்காலிலாக் காற்காயமின்றேல் யார்க்கு
மதிதிரி தற்கவகாசமிலையைய யீசனின்றேன் மதத்தேவில்லை. (85)

ஓகைநிறைபிரமந்தானில்லையெனிலொருவருக்குமுணர்விங்கில்லை
யாகையாலிவ்வெட்டு மெல்லார்க்குஞ் சமுதாயமாகுமுன்னர்ப்
பாகமாநா லெழுன் றுரைத்ததெவனெனிற் றூலம்பாழேயாகி
லேகனுக்கிங்கனெவருக்குமிறவாமையாலுமினுமிசைப்பக்கேளாய் (86)

சூக்கதேகத் தொருவர்க்கேதேனும் குறைவந்தாற் சொச்சப்பேர்க்கு
மாக்கமதுகுறையாமையானு நன்முத்தராயவிரா நின்ற
மாக்கருணைச்சகவாமதேவாதிகட்கவித்தைசீவன்மாய்ந்தப்
பாக்கியமீங்கெவர்க்குமிலாப்படியாலுமில்வாறுபகர்ந்தாமன்றே, (87)

நானூசீவவாதக்கட்டளைச்சேய்யுள்.

கன

சாற்றுமி நாலொன்பதாந் தத்துவங்கடமுளென்றுந் தானாய்க்காணு, மேற்ற
மாந்தத்துவமொன்றேழ்வேறுக்காண்டலிவ்விரண்டாய்க்காணுஞ், சீற்றமாந்
தத்துவநாலேழுங்ஙனெனினவத்தாத்திரயசாக்கி, போற்றுமெலாவவத்தை
யிலுந்தானாகப்பொலிந்தனியம்போலாதானும். (88)

பிரமமொன்றேதானாகும் பேசுபூதங்களைந்து மாயையாயாப்
பிரதிப்பிப்பனெனு மீசனியையேழின்றொழிலதனைப்பேதையாலும்
திரமுறத்தன்றொழிலாகச்சிந்தித்தலிலையதனாலவேறுந்தற்கிங்
கிருபதினொடிருநான்கு தத்துவத்தினியறையுமியம்பக்கேளாய். (89)

வேதியனுவேந்தனென் வைசியனென் சூத்திரானென் வேதமெல்லா
மோதியுணர்ந்திபிரமசாரிநானில்லானுலவையப்புத்
தாதிலைகளுண்மெனத்திருப்பவனென் நானுறவி நானென்பெண்ணென்
கோதிலாச்சேயனென் கரியனெனடியனென் குறியனெனே. (90)

நான்பருத்தே னுரிளைத்தெனெனத்தானாய் நாடிடுமிந் நலமின்மெய்யை
மானெனது மனையெனது வென்றுற்போலெனதுமெய்வாடிற்றின்று
வான்மருவுமாறுமிக வளர்ப்பனியானென்னவேமற்றொரேல்வை
தான்வேறு தூலம்வேறெனக்கண்டபடியாலஞ்சக்குவாதி. (91)

தத்துவங்கடனைப்பொருகால்யான் கண்டேன்யான் கேட்டேன் நந்தேனாதி
யித்தகையவநுபவத்தாற்றொயுமொருவேளையென்கண்கைகால்
புத்தியகங்காரமெனத் தனக்கனியமாகவுமே புகறலானுஞ்
சித்தமிந்நாலேழாகுந் தத்துவமுமிருவகையாச் செப்புமாறே. (92)

இன்பமிங்கெனக் களிக்குமாவெழுந்தருளிறைவ விவ்விருபத்தெட்
டென்பதான தத்துவங்களுந்தானெனிலென்றுமோர்ப்படித்தாகி
மன்பெறுங்கரிபோலவேவயங்கிடவேண்மெஃதல்லான்மற்
றென்பெரும்பஞ்சபூதம்போலனியமாயிலங்கிடுமியனானே. (93)

கவு நாஞ்சீவவாதக்கட்டளைச்செய்யுள்.

ஆன்றியன்னியமாயிடனனவரதமுட்புறமாய்த்தானே
நின்றிலங்கிடவேண்டுந்தானென்னவே நிகழ்ந்திட நெறியின்றே
தன்றனக்கனியம்மெனத்தானெனச்சாற்றுதறம்பாணு
வென்றல்போலும் வேளாளவேதியனென விளம்பல்போனியுக்காமால் ()

மைந்தகேட்டி நீயுண்மையாத்தானென லொருவகை மயக்கத்தாற்
புந்திசோர்ந்தானெனலொருவகையெனப்புகலினிவ்வி ரண்டுண்டாம்
சந்தமார்கரிதானென லுண்மையேதப்பலவிருபத்தெண்
பந்தமாகு தத்துவங்களைத் தானெனப்பாந்திடன்மயக்கேயாம். (95)

எந்தவாறென்றிறு ணுவைச்சோரெனன்றிரச்சுவைப்பணியென்று
மைந்தராயிழையிவர்களைத்தானென்று வழங்கிடுமருள்போலாம்
பந்தீத்தவவாதலாற் பண்டையஞ்ஞானசாலந்தோட்டிங்
கிந்தநாள்வரைதானெனவியம்பிடாதியலு தத்துவமேழும். (96)

ஞானம்வந்தபின் றுனெனக்கரு திடாநலமிறத்துவநாலே
ழானமுப்பதினைந்து தத்துவங்களு மறைகுணங்குறிகொண்டு
தானறிந்திடுமறிவுகாண்பவன் கடந்தனக்குத்தானவேறு தன்
மானவேறென்றுமம்முப்பாளுறதாவயங்குதத்துவந்தானே (97)

எங்குமாயொளிப்பரசிவமென்று மப்பரசிவந்தானென்றுஞ்
செங்கையாமலகம்மெனமனத்திடைத்திடமதாய்த்தெளிந்தானே
துங்கமாஞ்சிவதரிசனமுடையனாந் துகளில்சீவன்முத்தன்
சங்கையன்றி திற்சத்தியமெனவருமறைகள்சாற்றிடுந்தானே. (98)

இந்தவாறந்தப்பிரமமேதானென்றுபி தரமாமுப்பாளே
டைந்துதத்துவமுந்தனக்கன்னியமாகவுமறியாதார்
புந்தியென்னவரகங்கிரந்தியாற்புத்திரதாராதி
வெந்துளாவதைத்தனக்குற்றநோவெனவிளம்பிடுமடம்போல. (99)

நானூசீவவாதக்கட்டளைச்செய்யுள்.

ககக

copy

முன்னமுரை யிருபத்தெண்டத்துவங்கண் முயன்றுசெயுந்தொழிலெல்லாந்
தனதாய்முன்னி, யின்னலுறமயங்குகின் றபடியாலென்று மிவைகளாலீட்டு
மிருவினைகளாலும், பின்னலுறக்கட்டுண்டக்கருமவாற்றாற் பிறப்பிறப்பாம்
பெருங்கடலிற்பிறழுகின்றே, னென்னமயங்குவனந்தோவிற்தமைய லிரித்
தவவனிருக்குமியலியம்பக்கேளாய். (100)

மன்பிரமசைதன்யமே தானென்று மற்றைமுப்பாளைந்தந் தானல்லவென்
றும், தென்பெறுநற்றெளிவுடையவவற்குச் செப்புமகங்காரக் கிரந்தியது
சிதைந்ததாலும், பண்பதினன்கிரட்டித் தத்துவங்கள் பண்ணும்பணியையுந்
தான்பண்ணவில்லை யென்றுமின்னுந் தின்பதினையான் நின்னவில்லையெ
ன்றுந் திடமதாய்த்தெளிந்துமயல்சிதைந்ததாலும். (101)

இவைகளீட்டிருவினையினீங்கிச் சென்மமிறப்பின்றி முத்தனாய்ப்பிரமமாகி,
யவிருவானிவனை யருமறைகளெல்லா மதிவருணன்சீவன் முத்தன்பகவற்
பத்தன், தவறில்லாத் திடபிரளுன் பிராமணன்னேதகு குணதீதனெனச்
சாற்றுகீழும், உவமையிலுன்பரவடிவமுணர்ந்தான்ந்த வுத்தியாகென வுரைத்
தானுவனுமானான். (102)

copy

சங்கரபகவற்பாத்தத்தயாநிதி
புங்கவப்பதமலர்புனைந்தென்பொன்முடி
துங்கசேடாத்திரிசிவன் முன்சொல்லிய
மங்கலமொழியினைப்பாவில்வைத்தனன்.

(103)

அத்திருச்சங்கரப்பகவற்பாதனார்
மெய்த்திருவருளுறில்விளம்பிநூலதே
முத்தியைத்தீருமதிங்கில்லையென்மொழி
எத்திருநூல்களுமென்னியற்றுமே.

(104)

௨௦

நானூசீவவாதக்கட்டளைச்செய்யுள்.

சுகமதாய்மனந்துன்னத்தொடர்பின்பாம்
புகலிந்நூறனைப்புந்திசெய்புண்ணியர்
சகலரும்முத்திசார்சுகசங்கரப்
பகவற்பாதன்பதமலர்வாழியே.

(105)

நானூசீவவாதக்கட்டளைச்செய்யுள்

முற்றிற்று.

